

[Chr. Madsen.]

ydes billige statslån uden kurstab og fastsættes et byggeprogram efter det behov, der er? Det burde da i det mindste være statens forpligtelse, når den forlanger, at kommunerne skal sikre det nødvendige antal pladser.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål, om § 10 i lovforslaget skal forstås på den måde, at plejehjemmene ikke kun skal indskrive patienter, men også skal være i stand til at udskrive patienter som raske. Jeg mener, det er det, der bør ligge i § 10, og jeg mener, det er meget vigtigt, at det bliver slået fast, at disse plejehjem ikke skal være hjem, hvor patienter kun indskrives, men at man også dér skal være indstillet på at udskrive patienter som raske. Der er flere læger, der har udtalt sig om dette problem, og de fleste af dem er enige om, at lægevidenskaben er nået så vidt, at man kan opnå meget store resultater selv med gamle patienter. Det nævnes, at helt op til 80 år har man opnået, at patienter ved den rigtige behandling på ordentligt udstyrede plejehjem kunne udskrives som raske.

Bestemmelserne i § 16, stk. 6, om refusion af udgifterne til omsorgsarbejde er vel tilstrækkelige til at inspirere kommunerne til at gøre noget inden for dette vigtige område. Jeg tror personlig på, at hvis der i større kommuner blev gjort noget mere for dette omsorgsarbejde, så ville de ældre have et sted, hvor de følte sig hjemme. Jeg tror, det er rigtigt, at socialforskningsinstituttet ved undersøgelser af dette problem kom til det resultat, at det allerstørste problem for gamle mennesker er ensomheden og følelsen af, at ingen rigtigt interesserer sig for dem og for, hvad de beskæftiger sig med.

Hvad der i øvrigt er nævnt — om uddannelse af personale, kollektivhuse eller beskyttede boliger for yngre invalider, hjemmehjælp, husmoderafløsning, hjemmesygepleje og tilsynsråd — er vi meget interesseret i og regner med at vi kan komme ind på under udvalgsarbejdet.

Af disse bemærkninger fremgår det forhåbentligt, at vi er meget velvilligt indstillet til lovforslaget og vil gøre det, der kan gøres for, at det bliver lov hurtigst muligt.

Birthe Wetlesen: Forslag til lov om forsorg for invalidepensionister og folkepensionister

kan vel nærmest karakteriseres som en samlingslov. Man har bestræbt sig for at samle forskellige bestemmelser, der drejer sig om forsorg for invalider og gamle i én lov, samtidig med at problemet har været genstand for en grundig undersøgelse, hvis resultater er nedfældet i en meget læseværdig betænkning. Det er rigtigt, som den højtærede socialminister fremhæver under henvisning til den forlængede levealder, at vi har fået flere ældre herhjemme, og at antallet af gamle i de øverste aldersklasser er steget. Det kræver en øget indsats fra samfundets side og måske også, at vi slår ind på nye veje i alderdomsforsorgen. Jeg skal senere vende tilbage til invalideforsorgen.

Noget af det nye i alderdomsforsorgen, som vi i mit parti lægger megen vægt på, er udvidelsen af hjemmehjælpen. Vi anser det for meget værdifuldt, at de gamle bliver i deres eget hjem, så længe det overhovedet er muligt, og i mange tilfælde er det muligt, hvis de har adgang til en hjælpende hånd. Denne hjælp bør ikke forbeholdes de grupper, der er berettiget til fuld folke- eller invalidepension, men bør gælde alle de mennesker, der har brug for denne hjælp, uanset deres indtægtsforhold, og vi kan derfor ikke give tilslutning til § 14, som giver kommunerne myndighed til at bestemme, hvem der skal betale, og hvem der ikke skal betale. Det vil medføre en vilkårlighed, som vi finder uheldig.

Hjemmehjælpsordningen er nu en realitet i mange af landets kommuner. I 1961-62 havde 472 kommuner, svarende til $\frac{1}{3}$ af samtlige kommuner, den, men disse kommuner havde et indbyggerantal svarende til $\frac{3}{4}$ af landets befolkning. Det er altså de små kommuner, der ikke er med endnu.

Ifølge lovforslaget bliver der pligt til at etablere en hjemmehjælpsordning for kommunerne inden den 1. april 1968. Vi i mit parti er ikke meget for at diktere de enkelte kommuner for meget, men i dette tilfælde synes vi, det har stor betydning for de gamle og de invalide. Når hjemmehjælpsordningen forhåbentlig bliver godt udbygget, kan det ikke undgås, at strukturen i alderdomshjemmene forandres noget, idet de da mere udpræget vil blive plejehjem; de gamle kommer der først, når det umuligt kan klare sig hjemme. Som det er i øjeblikket, hvor